

په پښتو ادب كښي د تحقيق ارتقاي پلونه : عمومي جائزه

Tracking back the footprints of Research in Pashto Literature: A historical analysis

Abdul Samad

Lecturer and Ph.D. Scholar at the Department of Pashto University of Balochistan

Dr Barkat Shah Kakar

Associate Professor/Chairperson Department of Pashto, University of Balochistan

Abstract:

Literary Research has been integral to the national, cultural, and social histories of a particular language. Pashto is one of the top 50 languages of the world which has more than 50 million native speakers. Although the language has relied on the oral tradition and the written script, language codification has taken several centuries. The old Pashto script found in the books or inscriptions encompasses contrasting commentaries. The literary periods of Pashto literature reflect an incremental pattern of research. The ancient period which started in the mid-9th century AD provides footprints to track back the poetic and literary history. The second period also known as the classical period from the 16th to 19th century created a substantial corpus for research to be carried out in the following centuries. In the 20th century, the tradition of literary research has formally evolved. During the first half of the 20th century, the literary research has been led by individuals, in Afghanistan state patronage was instrumental to figure out research institutions that piloted literary research interventions. While the modern trends in research erupted in the second half of the 20th century in Afghanistan and Pakistan. This paper investigates the prospects of different academic and non-academic research endeavors in the course of history and analyses the features of research ventures in each of the said periods.

Key words: Pashto Literature, Literary Periods, Patta Khazana, Academic Research, Modern Research Methods

پېژندګلو:

پښتو د هندي آريائي ژبو د کهول يوه لرغونې ژبه ده چې تر دې مهاله په خپل مکمل وجود سره د نړۍ د نورو ژبو په قطار کېنې ولاړه ده. د نړيوالو ژبو په حکله د چاپېدونکي ايتنالوګ د ۲۰۲۴ په ايډېشن کېنې پښتو ژبه دنړۍ د هغو ژبو څخه يوه شمېرل شوې ده چې د مورنۍ ژبې په توګه يې د ويونکيو تعداد يې تر پنځوس مليونه ذيات دی. د خپلو نورو څنګلورو ژبو غوندي پښتو هم د تاريخ په اوږده پېر کېنې د ليک و لوست ژبه نه ده پاتې شوې، که څه هم پښتنو په هند کې اوږدمهاله سلطنتونه قائم کړي دي خو هيڅ يوه سلطان پښتو د دربار ژبه نه ده ګرځولې، البته د نامتو ليکوال او ژبپوهه ډاکټر طارق رحمان د يوې مقالې له رويه موږ ويلي شو چې د شېرشاه سوري په دربار کېنې پښتو ته مرکزي حيثيت ورکول شوی ؤ (۱)

کله چې يوه ژبه د دربار يا سرکار له دره و شړل شي يا په مذهبي متنونو کېنې په ليکلي بڼه يا درس و تدريس کېنې ځان ته ځای ونه مومي نو هغه يواځې يوه ويونکې ژبه پاتې شي، اولسي او شفاهي اثار او تخليقات يې بډايه شي خو تحريري ضابطې، قواعد، املا او انشايي ډېره ورو او شاته پاتې شي. شاهد هم ډغه علت دی چې کله موږ د پښتو ژبې و تخليقي او تحريري تاريخ ته رجوع کوو نو موږ ته ماتي ګوډي نڅېنې نښانې په لاس راځي.

د پښتو ژبې او ادب اولنۍ نڅېنې نښانې موږ ته د امير کروړ د تاريخي حماسې څخه لاس ته راځي چې په پټه خزانه کېنې يې کال ۱۳۹ هجري ليکل شوی دی. د پټې خزانې په حکله اوږده تنقيدي بحثونه شوي دي او تر ډېره حده هغه سوالونه ځواب شوي دي ځکه نو تر دې دمه د امير کروړ حماسه د پښتو شعر د تاريخ يو مستند ډبرليک ګڼل شوی دی.

په دې مقاله کېنې موږ د پښتو د تحقيقي تاريخ په پړاوونو پسې پل راخيستی دی، دا مي کتلي دي چي د پښتو ادب په ساحه کېنې د تحقيق هڅي له څه وختي راپېل شوي دي، څومره مزل يې کړی دی؟ څه ډول پړاوونه او واټنونه يې پرې کړي دي؟- چونکه پښتو د درس و تدريس او ليک و لوست و لورته د خپل اوږد عمر په وروستيو کي لاره موندلې ده، تحقيق خو د تخليق له شکمه راوځي ځکه نو دلته د سندي او غير سندي دواړو تحقيقي هڅو يوه عمومي جائزه اخېستل شوې ده-

د پښتو ژبي او ادب پېرونه او تحقيق:

د نورو ژبو غوندي د پښتو ژبي او ادب پړاوونه او ادوار هم د پښتو نامتو ليکوالانو ټاکلي دي- که څه هم د دې ادوارو يا پېرونه په هکله پر ټاکل شويو پېمانو خبره کېدلې شي، خو موږ دلته خبره پر هم دې نکته را لنډوو چي په دې مقاله کېنې مو د پښتو ادب د ټاکل شويو ادوارو يا پېرونو ترتيب په ذهن کېنې نيولی دی-

په لرغوني پېر کېنې د تحقيق نخښې نښانې:

د پښتو ژبي او ادبي تاريخ محقيقينو چي د پښتو ادب د زمانو کوم تعين کړي د پښتو ادب لرغوني زمانه معلوم تاريخ په تحريري بڼه د دويمې هجري پېړۍ څخه بيا تر ۹۰۰ هجري پېړۍ پوري زمانه ټاکلې ده. د دې ادبي پېر په حکله ډاکټر زيورالدين زيور داسي ليکي

"پخواني يا لرغوني دور له دوهمې هجري پېړۍ مخه تر ۹۰۰ هجري پېړۍ (۷۱۸-۱۴۹۴)، پوري رارسېږي. (سوريانو، غوريانو او لوديانو) عصر دی. د دې آثار هم پراگنده ډول په لاس راغلي دي" (۲)

د پښتو ادب لرغوني زمانې پېل د دويمې صدۍ هجري کېنې د منظوم ادب څخه کيږي کوم چي خالص د پښتو ژبي ادبي اثار په دغه زمانه کېنې په نظر راځي- په دې زمانه کېنې له موږ سره تر ټولو ثقه سند د د امير پولاد د زوی د امير کروړ منظومه وياړنه يا حماسه ده چي په کال ۱۳۹ هجري کېنې ليکل شوې ده او موږ ته د پتېي خزاني له لاري لاسته راغلي ده. په دې زمانه کېنې منظوم ادب ډېر څه چي په نظر ښکاري دا ټول د ثانوي سرچينو له لاري

په لاس راغلي دي. د بېلگې په توگه د بيت نيكه مناجات، د اسماعيل سرېن اشعار، بابا هوتک اشعار، د شېخ تمين د ميني اشعار او د اكبر زمينداور غزل.

كه په دې دوره كښې موږ د پښتو و منشور ادب ته ځير شو نو معلوم تاريخ ۲۲۳ هجري پېړۍ څخه بيا تر ۹۰۰ هجري پېړۍ پوري رسېږي. د پښتو ادب د لرغونې زمانې منشور ادب په حقله صديق الله رښتين ليكي:

"موږ د موجوده معلوماتو له مخه د پښتو د نثر تاريخ د دويمې هجري پېړۍ له روستي برخې څخه شروع كوو ولي چي په دغه پېړۍ كښي د پښتو د يو منشور كتاب نوم موږ ته راسېدلى دى. كه څه هم د نثر نمونه يې په لاس نشته خو د پښتو د نثر لومړى سر ورته ويلى شو" (۳)

د دې منشور كتاب نوم چي موږ ته راسېدلى دى دا د هاشم سرواني "د سالو وږمه" ده چي موږ يوازي د پتي خزاني له لاري د دې منشور كتاب نوم په اړه معلومات تر لاسه كوو او د منشور كتاب اوس نادره دى، او بل دا چي د دې كتاب د صحت په حكله هېڅ مستند ليكوال خپل نظر نه دى وړاندي كړى.

"د سالو وږمه" وروسته په دې زمانه كښي بل منشور اثر د سليمان ماكو "تذکره اوليا" دى چي ټول اته مخونه يعني څلور پاڼي يې لاس ته راغلي دي. داسي انگېرل كيږي چي دغه اثر په ۶۱۲ هجري كښي تاليف شوى دى.

د پښتو ادب په دې (لرغونې) زمانه كښي ليكل شوي كتابونه اوس نايابه دي او د دې لرغونو متنونو په حكله له موږ سره يواځي حواله پته خزانه ده چي اتلسمي ميلادي صدۍ كښي تاليف شوې يوه تذكره ده.

د لرغوني زمانې د څېړني په بهير كښي تذكرة اوليا، لومړۍ تذكره ده چي په كښي ابتدائي تحقيقي هڅي شوي دي د دې زمانې د تحقيق دهڅو او تنقيد نخښي نښانې په حقله ډاكتر صاحب شاه صابر ليكي

"د پښتو زوړ نثر ټوله دنيا په يو سو كتابونو اباده ده دغه كتابونه روحاني، مذهبي، اخلاقي او تاريخي موضوعات لري اگرحې په دغه كتابونو كښي چرته د تحقيق او تنقيد نخښي نښانې او اشارې كڼايې په نظر

راځي لکه فلاني وئيل دي د فلاني روايت دی د فلاني بياض نه نقل دی. په فلاني کتاب کښي چي د نظر تېر شوي دي او دغسي نور هغه بيانونه تر دې وخته سند نه لري او که لري هم ډېر ضعيف دی. داسي ضعيف چي گوتي وروږي نو دوږيږي". (۴)

د پښتو ادب د لرغوني زمانې ډېر ادبي آثار د زمانې د جبر په خړو لږو کښې له موره ورک شوي دي. د پرله پسې بهرني، راتپل شويو او خپل منځي جنگونو، چپاوونو او بدمرغيو له جوړه پر پښتني خاوره شته من مدنيتونو دوام نه دی درلودی، ځکه له دې ځايه لويه علمي او ادبي شته مني يا خو د خاورو شومه شوي دي يا بيا تاراج شوي دي. هم دغه سوب دی چي پښتانه اوس هم شفاهي روايت لري خو تحريري يا مرقوم اثار ورسره بېخي کم دي.

د تذکرة اوليا، د څلورو پاڼو پرته موده د دې زمانې نور څه نه دي راپاتي چي په دې کښي موده د تحقيق کره وړه ولټوو په عمومي توگه په دې پير کښي د تحقيق بنيادي تکنیکي او فکري اصولونه نه دي مراعت شوي د نورو څنگلورو ژبو غوندي د پښتو ژبي او ادب تاريخ دغه لويه دوره دزمانې او د تاريخ په خړو لږو کښي له موره څخه وډره ده. البته کومي هڅي چي په دې دوره کښي سوي دي هغه موده د شعر او ژبي ځيني نمونې او کره وړه خو راڅرگندوي خو بشپړه عکس بيا هم نه ترې جوړيږي. هم دغه سوب دی چي په تاريخي پير کښي موده ته د تحقيق ډير مواد په لاس راځي.

کلاسيکي پير:

لکه څنگه چي لوړ ذکر وشو چي د لرغونې يا پخوانۍ دوره تر ۹۰۰ هجري پوري دوام لري، له هم دې ځايه د کلاسيکي دورې پېل کيږي، کوم چي کلاسيکي دور د پښتو ژبي او ادب يو داسي دور دی چي پښتو په بشپړه توگه خپل تحريري هویت هم موندلی دی او د فارسي او عربي په مقابل کښي يې د اظهار خپل بائللې باور هم تر لاسه کړی دی

د دې پېر پېل د بایزید روښان د غورځنگ څخه کیږي چې په خپل اصل کښي تصوفي ؤ خو د دې سره پکښي د قامپالۍ څرک هم تر سترگو کیږي، د دې په مقابل کښي د اخوند دروېزه او د هغه د پلویانو غبرگون او د شعر په پېرايه کښي تبلیغاتو د پښتو ژبي لیکدود (املا)، شعري روایت او تحریري متن ته لاره هواره کړه.

په دې دور کښي د پیر روښان "خبرالبیان" او د اخون دروېزه "مخزن السلام" دوه داسي اثار دي چې نولسمي مېلادي صدۍ په پای او د شلمې صدۍ تر وروستيو پوري د تحقيقي څېړنو بنيادي موضوع وگرځېد.

د دې دورې په دویم پړاو کښي د پښتو تر ټولو ستر شاعران لکه خوشحال خان بابا، رحمان بابا، حمید بابا، کاظم خان شېدا، علي خان، اشرف خان هجري، کامگار خټک او نور بلها تخلیقي او نوموتي شاعران پیدا شوي دي. په دې کښي د خوشحال بابا حیثیت جدا ځکه دی چې هغه په لومړي ځل په پښتو کي د تخلیقي اظهار قوت دریافت کړ او د پښتو ژبي د تخلیق هغه مصنوعي عدت يې مات کړ چې د فارسي او عربي تر اثر لاندې جوړ شوی ؤ.

که موږ د پښتو ادب و دې پېر ته ځیر شو نو خوشحال بابا پکښي موږ لومړی نقاد او نثر لیکونکی ښکاري، د دې سره د هغه په شعرونو کښي موږ ته فارسي، عربي، او سنسکرت د منل شويو اثارو تذکره هم په لاس راځي، د روښاني دورې د شاعرانو پر مجرد او بې نظمه شاعرۍ باندي انتقادي نظر هم په لاس راځي خو د تحقیق ونه دلته هم شنه پاتي شوې ده. البته په دې پېر کښي که له موږ سره په لاس کښي څه شته نو هغه هم د محمد هوتک پټه خزانه ده چې په کال ۱۷۲۸-۲۹ کښي لیکل شوې ده.

پښتو ادب په کلاسیکي پیر کښي لیکل شوې تذکره پټه خزانه یو بشپړه تحقيقي تذکره ده چې نن هم د پښتو ژبي او ادب د تحقیق ارتقائي سفر چې کله د کلاسیک څخه نولسمي صدۍ ته ننوځي نو پښتو ادبي تحقیق هم د اوسني پېر غوښتنو سره مخامخ کیږي د پټي خزاني تر موندني له مخه د پښتو تحریري ادب ابتدا د دریمي

پېړۍ هجري څخه وه خود پټي خزاني د موندلو سره د پښتو تحريري ادب عمر ۱۳۹ هجري ته ورساوه. په دې حقله صديق الله رښتين ليکي.

"پټه خزانه د پښتو ادب په تاريخ کښي يو ډير قيمتي او غوره کتاب دی چي د پښتو د ادبي تاريخ کښي يو ډيري تيارې خواوي يي رڼا کړي دي. او د پښتو د ليکلي ادب تاريخ يې د هجرت دويمي پېړۍ لومړي سر ته رسولی دی. سربېره پر دې پټه خزانه د پښتو ژبي د نثر له مخه يو غوره اثر دی." (۵)

د پټي خزاني په کلمي نسخه کښي موږ ته پنځوس (۵۰) شاعرانو د ژوند، زمانې او شعري نمونو کړۍ ورپه لاس راځي. په دې تاريخي تذکره د درو خزانو مشتمله ده. لومړۍ خزانه کښي د هغو شاعرانو معلومات وړاندي کړي دي چي په لرغوني زمانه کښي تير شوي دي، د دغو شاعرانو تعداد دويشت (۲۲) دی، دويمه خزانه د مولف دمعا صرويوشت (۲۱) شاعرانو معلومات وړاندي کړي دي او په دريمه خزانه کښي هغه ۶ ښځينه شاعراني را پېژندل شوي دي کومو چي په پښتو کښي شعرونه ويلی دي.

پټه خزانه د کلاسيکي پير لومړی ادبي تحقيقي اثر دی چي د پښتو ادب کښي ډېر زيات ادبي، تحقيقي او تاريخي اهميت لري ځکه چي د پښتو ادب لرغونتيا او د هغې زمانې ډېر معلومات وړاندي کړي دي چي نن هم د تحقيق په برخه کښي د اساسي ماخذونو حيثيت لري. پټه خزانه اخوندزاده عبدالعلي په کال ۱۹۴۳ کښي د پښتو و ستر محقق، نقاد او اديب علامه عبدالحی حبيبي صاحب ته حواله کړې وه، چي له امله يې د شلمې صدۍ په دويمه برخه کښي د پښتو د تحقيق او تنقيد په ډگر کښي نوي سوالونه راپورته کړل.

دنولسمي صدۍ ځاي محقيقين او ختيځ پوهان: په نولسمه صدۍ عيسوي کښي د پښتو ادبي تحقيق په بهير کښي د ځايي محقيقينو د ادبي تحقيق هڅي د ياوني او ستايني وړ دي په نولسمه صدۍ عيسوي کښي ځايي محقيقينو له خوا د ژباړي له لاري پښتو ادب نوي مضامين ر وپېژندل هم دا رنگه يې پښتو ادب کښي لغاتونه مرتب کړل. تذکرې او درسي کتابونه د ليکلو هڅي وکړي او ورسره يې د نولسمي صدۍ عيسوي په آخر کښي د

کيسه ايز ادب نوي صنف ناول د ژباړي له لاري يې و پښتو ادب لمن ته وسپارل- پروفيسر راج ولي شاه خټک په دې حکله ليکي:

"په ديارلسمه صدۍ هجري کښي د روماني داستان يو گرم تحريک مخي ته راځي چي اکثر پکښي ترجمه ده په منظومه ترجمه کښي د رومان نه سيوا نور ديني موضوعات هم شامل دي بله برخه د دې تحريک د منشوري ترجمې تحريک دی چي خالص علمي صورت لري او بيا دغي علميت يو تعليم رحجان ته هم وده ورکړې ده". (۶)

په نولسمه صدۍ عيسوي کښي په پښتو ادب کښي په لومړي ځل د لغات ليکلو هڅه شوې ده. دا هڅه نواب محبت خان لخوا په ۱۲۲۰ هجري کښي کړې ده چي رياض المحبت په نامه لغات ليکلي په دې حقله صديق الله رښتين ليکي

"دغه فرهنگ او قاموس د پښتو، پارسي يوه غوره او مفيد فرهنگ گڼل کيږي. دا فرهنگ په ۱۲۲۰ هـ کال کښي ليکل شوی دی چي موجوده معلوماتو له مخه د پښتو لومړی قاموس گڼل کيږي". (۸)

د نواب محبت خان د رياض المحبت ورسته د لغات سازي په سلسله کښي يو بل لغت ليکلو هڅه نواب الله يار کړې ده چي د نواب محبت خان ورور وو په ۱۲۲۸ کښي د عجائب لغات په نامه يو لغت مرتب کړی وو. د لغات سازي وروسته په نولسمه صدۍ عيسوي کښي د ځايي محقيقينو لخوا د ژباړي هڅي شوي دي چي د نورو ژبو څخه يې رنگارنگ مضامين و پښتو ادب ته رادننه کړل په دې حقله راج ولي شاه خټک ليکي.

"په ديارلسمه صدۍ هجري کښي چي د کلاسيک د تکامل حدود راڅرگند شول نو د عواميت په لور يو بل مقبول رحجان خور شو. په دغه رحجان کښي د ترجمو په ذريعه هم او د اخذ ماخذ په شکل کښي هم گڼ مضامين پښتو ته راغلل". (۹)

په نولسمه صدي عيسوي كښي د ځايي محقيقينو لخوا ديني او فقهي كتابو، د قرآن شريف ژباړي او د دې صدي په آخر كښي د كيسه ايز ادب نوي صنف ناول ژباړه ترسره شوه. د ژباړي په دې سلسله كښي په ۱۲۲۷هـ كښي محمد انصاري د سعدي گلستان ژباړلی وو چي تر دې د مخه هم د گلستان ژباړه په پښتو ادب كښي موجوده وه. په ۱۲۷۵هـ كښي د مولانا واعظ كاشقي له تفسير حسيني څخه دوست محمد خټک د تفسير بدرمنير په نامه ترجمه كړې وه. هم دا رنگه مراد علي په ۱۸۸۲هـ كښي د قرآن شريف ژباړه د تفسيريسير په نامه كړې وه د ژباړي په كښي د مولوي احمد نوم ډېر اوچت مقام لري چي په ۱۲۸۹هـ كښي د سلطان محمد د غزنوي تاريخ فرشته ترجمه كړې وه. بيا يې د گنج پښتو په نامه حكاياتونه مجموعه په ۱۸۷۲هـ كښي ژباړلې وه. وروسته د قرآن شريف ترجمه هم كړې وه. مولوي احمد نه وروسته ملا پاينده خان په ۱۲۸۱هـ كښي د قرآن شريف ژباړه د تفسير افغاني په نوم كړې وه. محمد حسن د څلورو سوو حديثونو ترجمه لېاب الاخبار په نامه، شمس الدين كاكړ د تصوف مسائل په ۱۲۲۰هـ كښي د خلاصه المريدین په نامه ژباړلی وو. رضوان الله په ۱۳۰۳هـ كښي د اردو ژبي يوناني طب "طب بشير" څخه د طب اكسير په نامه ژباړلی. د نولسمي صدي په آخر كښي د كيسه ايز ادب يو نوی صنف ناول مياں حسيب گل كاك خيل د ډپټي نذير احمد ناول مرات العرس څخه په كال ۱۲۹۳هـ كښي د نقش نگين په نامه ژباړلی وو په دې حقله سيد محی الدين هاشمي ليكي

"په پښتو ادب كښي هم ناول ليكنه له اردو ادب څخه په ځانگړي او ژورې اغزمنې د ژباړني له لاري د نولسمي پېړۍ په روستيو كلونو كښي د كوزې پښتونخوا په پېښور كښي پيل شوي." (۱۰)

د ختيځ پوهانو ليكل شوي اثار:

ختيځ پوهانو غرض كه هر څه وو خو دوی د پښتو ژبي او ادب په ډگر كښي ډېر خدمات او تحقيقي هڅي كړي دي په نولسمي صدي عيسوي كښي ختيځ پوهانو د پښتو ژبي او ادب تاريخونه، قاموسونه مرتب كړي دي. د ژبي او ادب قواعد نويسي واضح كړي د پښتو ژبي او ادب د مختلفو ليكوالانو د نظم او د نظر انتخاب او

تشریح کړې ده، د عيسائيت د مذهبي کتابونو پښتو ژباړې يې ترسره کړي دي. دلته به په لومړي ځل د هغو ختيځ پوهانو ذکر وکړو کومو چې په نولسمه صدۍ عيسوي کښې د پښتو ژبې لغات مرتب کولو هڅې کړي دي.

د انگلستان اوسېدونکي چې د انگلستان په بحري فوج کښې ملازم مېجر هنري جارج راوړتي ۱۸۶۰ کښې اې ډکشري آف پښتو اړ لینگوېچ آف افغان (A Dictionary of Pashto or Language of afghan) په نامه د پښتو ژبې يو لغات مرتب کړي دي چې په 25 زره پښتو لغتونه ورسره د انگرېزي ترجمه کړي په سلسله کښې يو بل ډېر مهم لغات انگرېز ډاکټر هنري والتېر بيليو په ۱۸۶۷ کښې اې ډکشري آف پښتو لینگوېچ (A Dictionary of Pashto Language) په نامه ليکلې وه. هم دا راز د جرمني سره تعلق لرونکي ويليم ګيګر په ۱۸۹۳ کښې د (Etymologies logic and lautelehere des Afghanistan) په نامه يوه رساله ليکلې وه چې د پښتو لغاتو نه د سنسکرت او اوستا او نورو ژبو سره يې مقايسه کړې ده.

په نولسمه صدۍ عيسوي کښې د پښتو ګرامر د ليکو هڅې کړي. په نولسمه صدۍ کښې تر ټولو لومړی د روس اوسېدونکی جوليس ون کلاپروت د پښتو ژبې يو ګرامر ليکلی وو چې نوم يې (Ueber die sprach and den unsparing der Afghanistan) کښې چاپ شوی په دې ګرامر کښې کلاپروت د پښتو ګرامر جوړښت د افغانانو ژبه او د هغې منشا په روسي ژبه کښې ليکلې وو. د نولسمې صدۍ کښې يو بل نوم د مېجر آريېچ چې د انگلستان په فوج کښې ملازم وو د پښتو ګرامر په حلقه يوه رساله په ۱۸۳۹ کښې اې ګرامر آف پښتو اور افغان لینگوېچ (A Urmpar of Pashto or Afghan language) په نامه ليکلې وه. هم دا راز په ګرامر ليکلو کښې د جرمني سره تعلق لرونکي پروفېسر برنارډ رون په ۱۸۴۰ کښې (A Urmpar das Pashto order die sparach der Afghan petersbury under british rule) په نامه ګرامر ليکلی وو. په ګرامر ليکنه کښې کپتان وان نوم ډېر مشهور دی کپتان وان ۱۸۵۴-۵۵ کښې (A Grammer and vocabularys of Pashto language spoken in trance-indus territories) په نامه کتاب ليکلی وو دا کتاب کپتان وان په دو برخو کښې وېښلی وو د کتاب اوله برخه ګرامر او دويمه برخه کښې انگرېزي لغات په پښتو معني شوي دي. د ګرامر ليکنه په ميدان کښې مېجر راوړتي ډېر مهم اثر ليکلی دی. مېجر هنري جارج راوړتي په ۱۸۵۵ کښې ګرامر آف پښتو او پښتو لینگوېچ (A Grammar of Pashto or Pashto language) په نامه ګرامر ليکلی وو. د ګرامر په آخر کښې د پښتو د درې وړې اولسي کيسې هم رواړې. د ګرامر ليکلو په سلسله کښې د ډاکټر والتېر بيليو نوم هم راځي چا چې په ۱۸۶۷ کښې اې ګرامر آف پښتو اړ پښتو لینگوېچ (A grammar of Pashto or Pashto language) په نامه ګرامر ليکلی وو. دا رنگه د جرمني اوسېدونکی ډاکټر ايرنسيټ ټرومپ هم په انگرېزي ژبه کښې د پښتو ژبې ګرامر ليکلی وو. د ګرامر کتاب ډاکټر ايرنسيټ په ۱۸۷۳ کښې اې ګرامر آف پښتو او لینگوېچ آف دي افغان په نامه کښلي وو.

په نولسمه صدۍ کښې د درسي مقاصدو لپاره د پښتو ژبې د شاعرانو د نثر او نظم منتحات کړي

پښتو ژبي د منشور او منظوم آثارو په منتجات کښي لومړی نوم د جرمني اوسېدونکی پروفېسر برنارډ ډرون غه راځي پروفېسر برنارډ په ۱۸۴۷ کښي د (Chrestomathy of Pashto or afghan language) کريستوماتي آپ پښتو اور افغان لينگوېچ په نامه کتاب وليکو په دې کتاب کښي پروفېسر برنارډ د پښتو انگرېزي ژبو لغات د الفبا په ترتيب مرتب کړی او د کتاب په آخر کښي د پښتو ادب د کلاسيکي شاعرانو د شاعري څخه انتخاب شوي دي.

د پښتو نثر او نظم د انتخاب په سلسله کښي دويم نوم د مېجر هنري جارج راوړتي دی چا چي د گلشن روه (Gulshan-i-roh) په نامه په کال ۱۸۶۰ کښي کتاب تاليف کړی. دا کتاب مېجر راوړتي په دو برخو کښي وېشلی دی، په لومړۍ برخه کښي د نثر انتخاب دی چي د تاريخ مرصع، فوائد الشريعت، علم خانه دانش، دبابو جان کيسې، مخزن الاسلام او گلدسته څخه ماخزونه راټول شوي دي. په دويمه برخه کښي د نظم انتخاب شوی دی چي پکښي د خوشحال خټک، رحمن بابا، حميد بابا، خواجه محمد بنگش، ميرزا خان انصاري، کاظم خان شيدا، د اشرف خان، عبدالقادر خټک او احمد شاه بابا ددېوانونو څخه نظمونه د نمونو په توگه راوړل شوي دي. په دې کتاب کښي د يادو کلاسيکي شاعرانو په حکله په لومړي ځل داسي معلومات راټول شوي او خپاره شوي دي چي د شلمې او يويشتمې صدۍ و محقيقينو ته هم د نورو پلټنو بلنه ورکوي، خصوصاً د کلاسيکي شاعرانو د ژوند حالات او د هغوی د ژوند کره وړه تر ډېره حده تعقيب کړي او د تاريخ په پاڼو کښي خوندي کړي دي.

په نولسمه صدۍ کښي د درسي مقاصدو لپاره د نظم او نثر په انتخاب کښي يو بل نوم د پادري تهامس پيټرک هيوزودی چي ډېراهم اثر يې ليکلی دی. پادري هيوز په ۱۸۷۵ کښي د کليد افغاني (Kalid-i-afghani) په نوم يو اثر کښلی. د اثر په درو برخو وېشل شوی دی. لومړۍ برخه يې د نثر ده چي د پښتو ژبي د مختلفو ځايي محقيقينو د کتابو څخه منځته انتخاب پکښي شامل دی. او دويمه برخه د نظم ده، د نظم په برخه کښي د خوشحال خان خټک، رحمان بابا د ديوانونو څخه د غوره چي شوی دی - د دې سره يې د چمن بې نظير په نوم د پښتو ژبي د مختلفو شاعرانو غزلونه راجمع کړي دي ورستی. او دريمه برخه د انشا پښتو ده چي د پښتو نولس خطونو نموني په نثر کښي راوړل شوي دي.

د نولسمې صدۍ په آخر کښي يو مشهور نوم د سي، اي، بيليف دی چا چي په ۱۸۹۰ کښي (afghan poetry of the seventeenth Century) په نامه کتاب ليکلی دی دا کتاب بيليف په دوو برخو وېشلی دی لومړۍ برخه کښي د پښتو ژبي د گرامر قاعدې ليکلي او په دويمه برخه کښي د خوشحال خان خټک د منتخبو اشعارو ترجمه په انگرېزي ژبه کړي.

دلته په دغه ختيځ پوهانو ذکر وکړو چا چي په نولسمې صدۍ کښي د نورو ژبو کتابونه په پښتو ترجمه کړي يا يې د پښتو ژبي کتابونه په انگرېزي ژبه ترجمه کړي. د ژباړي په برخه کښي زياتره ختيځ پوهانو د ديني او فقهي مسائلو کتابونه په پښتو ژبه ترجمه کړي دي. په نولسمه صدۍ کښي د ژباړي په برخه کښي لومړی نوم د پادري

ويليم كبري دى چا چې د نولسمې صدۍ په سر كښي يعني په ۱۸۱۸ كښي انجيل په پښتو ژبه ترجمه كړى. پادري ډاكټر جان ليدن هم په ۱۸۱۸ كښي د انجيل په پښتو ترجمه د "خداى تمامي خبري" په نامه كړي. هم دا راز جان ليدن د پښتو ژبي د اخون دروېزه مشهوره اثر "مخزن الاسلام" په انگرېزي ژبه ۱۸۱۸ كښي ترجمه كړي. پروفېسر برنارډ ډرون په ۱۸۲۹ كښي د نعمت هروي كتاب مخزن افغاني په انگرېزي ژبه ترجمه كړي. پادري تهامس پيټرك هيوز هم په ۱۸۶۳ كښي انجيل په پښتو ترجمه كړى. او مېجر هنري جارج راورټي په ۱۸۶۰ كښي انجيل په پښتو ترجمه كړى. مېجر هنري جارج راورټي طبقات ناصري په ۱۸۶۵ كښي په انگرېزي ژبه ترجمه كړى. هغه د ايسپ حكيم كيسې هم په ۱۸۷۱ كښي په پښتو ژبه ترجمه كړي او چاپ كړي دي. هم دا ډول د اولسي ادب په مېدان كښي د ايس تهورېرن ۱۸۷۶، جېمز ډار مستيتر، ايف بلوم هارټ په ۱۸۹۳، د مېجر راورټي ۱۸۸۰، او نورو ختيځ پوهانو راټولوني، پلټنې او تاليفونه خپاره شوي دي چې د پښتو اولسي ادب په ډگر كښي يې د نور تحقيق لپاره لاره ښه هواره كړې ده.

په نولسمه ميلادي صدۍ كښي ځايي ليكوالانو چاپي اثار:

په نولسمه صدۍ عيسوي كښي د ځايي محقيقينو لخوا يو بل مهمه هڅه دپښتو ژبي ژبپوهنې يعني گرامر او تعليمي كتابو ليكلو پيل شوي په گرامر ليكني كښي ډېر مهم نوم د نور محمد نوري دى چې په ۱۲۸۰هـ كښي د تحفته الامير په نامه پښتو گرامر ليكلى وو. د نور محمد نوري په حقله صديق الله رښتين ليكي

"مولوى نور محمد نوري د كندهار يو پوهه ليكوال، مورخ او عالم سړى دى. دى يو گرځنده سړى ؤ. ډېر وخت يې په هند كښي تېر كړى دى وائي چې لندن ته هم تللى ؤ. د امير شير علي خان په زمانه كښي ژوند كاوه او د هغه په نامه يو پښتو گرامر (تحفته الامير) ليكلى دى." (۱۱)

د پښتو ژبي د زده كړي او گرامر ليكلو په دې سلسله كښي يو بل مهم نوم د مولوي اسماعيل راځي چې د پښتو ژبي ښه شاعر او اديب ؤ. مولوي اسماعيل هم د مولوي نور محمد نوري په رنگه د پښتو گرامر او پښتو ژبي زده كړي لپاره ډېر كتابونه ليكلي وو. د مولوي اسماعيل د گرامر د كتابو په حقله زلمى هيواد مل ليكي.

"دې سړي د پښتو زده كړي لپاره ډېر كتابونه كښلي دي چې د څو نومونه يې دا دي. آئينه الفاظ افغاني په ۱۳۰۰هـ كال تاليف شوې ده... اتاليق پښتو د ده بل كتاب دى چې په ۱۸۹۶، كال په اېبټ آباد كښي چاپ شوى دى. خزينه

افغاني، سوال و جواب افغاني، پښتو خبري اترې چې په ۱۸۹۰ کال په لاهور کې چاپ دی. گفتگو افغانی با ترجمه هندوستانی چې په ۱۸۸۳، کال په ایبیت آباد کښې چاپ شوی دی. (۱۲)

د نولسمې صدۍ عیسوي په آخر کښې میر احمد شاه رضواني د پښتو ژبې د زده کړې لپاره د تذکرو په شکل کښې دوه کتابونه لیکلي وو یوه د بهارستان افغاني په نوم په ۱۸۹۸، کښې او بل د شلمې صدۍ په شروع کښې په ۱۸۹۸، کښې د شکرستان افغاني په نوم لیکلی ؤ.

ختیځ پوهانو غرض که هر څه وو خو دوی د پښتو ژبې او ادب په ډگر کښې ډېر خدمات او تحقیقي هڅې ترسره کړې دي. په نولسمې صدۍ عیسوي کښې ختیځ پوهانو د پښتو ژبې او ادب تاریخونه، قاموسونه مرتب کړي دي. د ژبې او ادب قواعد نویسي واضح کړي د پښتو ژبې او ادب د مختلفو لیکوالانو د نظم او د نظر انتخاب او تشریح کړي د مذهبي کتابو ژباړې پکښې شاملې دي د پښتو ادب د تحقیق په ارتقائي سفر کښې په نولسمې پېړۍ کښې ختیځ پوهانو د تحقیق پروسه د عصري ساینسي میتودولوژي پر اساس رامنځ ته کړې چې د پښتو ژبې او ادب په اړه ډېر پت حقائق رابرسیره شوي

په شلمه صدۍ کښې تحقیقي هڅې:

په شلمې صدۍ عیسوي کښې د پښتو ژبې او ادب د تخلیق نوي فنون هم رامنځ ته شوي د نوي فنون د راتلو سره سم تحقیق هم د نوي فنون په چوکاټ کښې ترسره شوي او د نوي ادبي تحقیقي رجحانات او امکانات رامنځ ته شو په شلمه میلادي پېړۍ کښې په رومۍ نیمایي کښې د ځاني محقیقینو لخوا چې ادبي څېړنې مقالو او مقالو وضعیت چې په بیلا بیلو څېړنو کتابونو، رسالو کښې خپاره شوي او اوس مهاله هم په پښتو ژبې او ادب کښې د ورته ډول تحقیق له لارې څېړنې دوام لري. په شلمې پېړۍ کښې چې کومې تحقیقي هڅې شوي د دې تحقیقي هڅو په حقله صاحب شاه صابر لیکي:

د شلمې پېړۍ عيسوي په ورومې نيمائې کښې د نمونو راغونډولو، تاريخ، ترتيب او هنر په حقله د څه ليکلو ضرورت تند سو اکرچې دا ضرورت مخکښې هم وو او يو څو مغربي پوهانو په دغه لور پام لرنه هم کړې وه. (۱۳)

په شلمې ميلادي پېړۍ عيسوي کښې د غير سنډي تحقيق له لاري د پښتو ادب د کلاسيکي شاعرانو شعري او نثري آثارو د متنونو پلټنې، د دوی کلامونو ترتيب او تدوين او د هغوی په ژوند او فن باندې د مقدمو او سريزي په شکل کښې ډيري خپرني شوي دي چي نن هم د پښتو ژبي او ادب د خپرني په ډگر کښې د بنيادي اساسي ماخذونو اهميت لري.

په شلمې ميلادي پېړۍ عيسوي کښې د غير سنډي تحقيق له لاري په پښتو ژبي او ادب کښې په لومړي ځل د پښتو ژبي او ادب تاريخ لیکل شوی په دې حقله ډاکټر زيورالدين زيور د خپل کتاب د پښتو ادبياتو تاريخ لرغوني دوره په پيژندگلو کښې داسي ليکي

"په خپله پښتو د شلمې عيسوي پېړۍ نه د مخه د پښتو ادبياتو تاريخ کومه خاصه پاملرنه نه ده کړې چي د پښتو ادبياتو تاريخ او تذکيري يې ليکلي وي... د دې پېړۍ په سر کښې د علمي خپرونو او تحقيقاتو په ډگر کښې پښتو پوهانو هلي ځلي پيل کړي چي د پښتو ادبياتو تاريخونه او يو شمېر تذکري او مقالې يې ليکل چي د پښتو ادبياتو د علمي خپرونو لپاره هغوی له گټور توب څخه سترگي نه شو پټولای" (زيور، ۱۳۸۹ ل، پېښور، مخ. ۷۰)

د شلمې صدۍ په درېمه لسيزي کښې په افغانستان کي ځائي ليکوالانو او محقيقينو د پښتو ژبي او ادب د تحقيق په ډگر کښې هڅي پيل کړي دي. په دې لړ کښې د علومو اکېډمۍ زښت ذيات کار کړی دي، د دې کار تر شا د وينس ذلميانو د غورځنگ فکري تناوونه دي چي په لومړي ځل يې د پښتو ژبي د روزني ښوونې، لغاتو، ژب پوهنې، کلاسيکي متنونو او تاريخ باندې زښت ذيات کار ته پښتانه ليکوالان هڅولي دي، دلته د تحقيق په ډگر کښې تر ټولو ذيات کار د عبدالحی حبيبي، عبدالشکور رشاد، گل پاچا ألفت، عبدالرؤف بېنوا، عبدالله بختاني، قيام الدين خادم دي چي د پښتو ادب په تحريري او ژفاهي روايت کښې د ادبي ستورو په نامه

ياديرې- نوروسته هم دغه کاروان مخته روان شو چي ورڅخه د ژبي او ادب په ډگر کښې يې نوې او توانمنه وینه پيدا کړه، په دې کاروان کښې د زلمی هیوادل، حبيب الله تری، صديق، صديق الله رښتین، صديق پسرلی، رسول باوري، زرین انځور، امان الله ساهو او نور ډېر مخور محققین رامنځ ته شوي دي.

هم دا ډول په پاکستان کښې په دې دور کي د دوست محمد خان کامل، حمزه خان شینواري، ظفر کاکاخېل، تقویم الحق کاکاخېل، قلندر مهمند، مولانا عبدالقادر، همیش خلیل، سیال کاکړ، سلما شاهین، نواز طاهر، پریشان خټک، او نورو ډیرو محققینو او لیکوالانو د پښتو ژبي او ادب په ډگر کښې معنوي زیاتونه کړي ده. پېښور اکېډمی- چي په کال ۱۹۵۵ کښې په پېښور پوهنتون پرانستل شوه د پښتو ژبي او ادب سره اړوند علمي او ادبي موضوعاتو باندې د تحقیق میدان نورهم تود شو.

سندي تحقيق :

د پښتو ژبې او ادب د تحقيق په ارتقائي بهير كښي د شلمې صدي په آخري نيمائي كښي پښتو تحقيق كښي سندي تحقيق را منځ ته شوي، سندي تحقيق هغه تحقيق ته وائي چي د سند د اخستلو دپاره ترسره كيږي په دي هكله ډاكټر محمد اشرف كمال ليكي:

"سندي تحقيق كې حوالې سې اچ كل يونيورسټيون مي زياته كام وړه ده سندي تحقيق وه تحقيق ده جو كه يونيورسټيون مي ام ام، ام فل او پي ايچ ډي كي سطح كې تحقيقي مقاله جات كي صورت مي كي جاتي ده". (كمال، ۲۰۱۷، مخ ۴۰-۴۱)

ژباړه: نن ورځ په پوهنتونونو كښي د څېړني په اړه ډېر كار تر سره كيږي. سندي تحقيق هغه تحقيق دي چي په پوهنتونونو كښي د ايم اي، ايم فل او پي ايچ ډي په كچه د څېړنيزو مقالو په بڼه تر سره كيږي.

د پښتو ادب سره په اړوند موضوعاتو ته د شلمې صدي په څلورمه لسيزه كښي د خديجه فيروزالدين پام وړ واوښت، هغې د خوشحال خان خټک پر فن او ژوند په كال ۱۹۴۴ كښي د خپلي پي ايچ ډي تهيسس پېل وكړ او دغه ډول د سندي تحقيق لومړۍ مقاله له پنجاب پوهنتون څخه راپېل شوه، كه څه هم دغه مقاله په انگريزي كښي ليكل شوې ده خو وروسته پښتو او اردو ته هم ژباړل شوې ده، البته په پښتو ژبه د پي ايچ ډي ليكلو روايت د شلمې صدي تر اتمې لسيزي پوري مخ ته نه دی اغلی.

په پاکستان كښي د سندي تحقيق په نتيجه كښي د تر سره شويو پي ايچ ډي ډگريانو په حكله ما (عبد الصمد) د ډاكټر برکت شاه كاكړ په نگراني كښي خپله د ايم فل مقاله بشپړه كړه. په دي مقاله كښي ما دا هڅه كړې ده چي د دي بشپړه شويو پي ايچ ډي موضوعاتي څېړنه وكړم. لاندې چي كوم معلومات راوړل شوي دي هغه د هم دي ايم فل تهيسس يوه مهمه برخه ده.

په پښتو ژبې او ادب په پاکستان کېنې له 1984 څخه بیا تر کال 2021 پورې یو سل اووه (107)، پي ایچ ډي شوي دي په دې یو سل اووه (107)، پي ایچ ډي کېنې یو څلوېښت (41) پي ایچ ډي د پښتو ژبې او ادب سره تړلي اشخاصو متعلق څېړنې شوی دی چې په سل کېنې 38.31 فیصد د اشخاصو په حقله جوړېږي. د خوشحال خټک د شاعرۍ، نثر او ژوند په حقله څلور (4) پي ایچ ډي مقالې، او د رحمان بابا د افکارو، ژوند او هنر په حقله پنځه (5) پي ایچ ډي مقالې تر سره شوي دي. د دې سره سره 25 پي ایچ ډي مقالې د مختلفو شخصیاتو په حقله تر سره شوي دي. د هم دې ایم فل مقالې د پلټنې په ترڅ کېنې موږ دې نتیجې ته راسو چې د شاعرۍ په دغه کېنې (15)، پي ایچ ډي مقالې تر سره شوي دي چې په سل کېنې 14.01 فیصد جوړېږي.

هم دغه ډول د افسانوي ادب په ډگر کېنې نهه (9)، پي ایچ ډي مقالې بشپړه شوي دي چې په سل کېنې 8.41 فیصد حصه جوړېږي. د غیر افسانوي تخلیقي ادب په میدان کېنې درې (3)، پي ایچ ډي مقالې په کامیابۍ سره تر سره شوي دي چې په پاکستان کېنې تر کال ۲۰۲۲ پورې د ټولو پي ایچ ډي مقالو 2.80 فیصده جوړېږي.

د اولسي ادب سرپه اړوند بېلابېلو موضوعاتو او اصنافو شپږ (6) پي ایچ ډي مقالې تر سره شوي دي چې په پاکستان کېنې د ټولو پي ایچ ډي 5.60 فیصده جوړېږي، همدار ډول کلتور پر موضوع څلور (4)، پي ایچ ډي مقالې تر سره شوي دي چې په پاکستان کېنې د ټولو پي ایچ ډي 3.73 فیصده جوړېږي.

د دې سره سم د سیمو، ادارو، مجلو، د پښتو ژبې او ادب په وده کېنې د ونډې پر موضوع په مجموعي توګه (9) پي ایچ ډي مقالې تر سره شوي دي چې په پاکستان کېنې د ټولو پي ایچ ډي 8.41 فیصده برخه جوړېږي،

د دې ایم فل مقالې له حوالې دلته موږ د سهيلي پښتونخوا پر ونډه هم خبره کولی شي چې په مجموعي توګه ټولې اووه (7) پي ایچ ډي مقالې تر سره شوي دي. د دې یو علت هم دا دی چې دلته په پښتو څانګه بلوچستان پوهنتون کېنې د سندرې تحقیق څانګه تر ډیره وخته شنډه پاتې شوې ده، ځکه لومړۍ پي ایچ ډي مقاله په کال ۲۰۰۸ کېنې ډاکټر نصیب الله سیماب تر سره کړه او د هغه وروسته دا کاروان پر مخ روان شو او دا مهال د اووه بشپړه شویو مقالو علاوه دیارلس نور پي ایچ ډي سکالران د ژبې او ادب پر بېلابېلو موضوعاتو د مقالو لیکلو په کار بوخت دي

پایله:

د پښتو ژبې او ادب په ډگر کېنې د تحقیق روایت ډیر پخوانی نه دی، د نورو ژبو غوندي دلته هم اول تخلیق د هغه وروسته تنقید او وروسته دلته تحقیق رامنځ ته شوی دی. د کلاسیکي متنونو د مطالعې څخه چې کوم

تحقيقي مواد په نولسمه او شلمه صدۍ كښې را پيدا شو هغه د پښتو ژبي او ادب و تحقيق ته لاره هواره كړه- د مستشرقينو څېړني او ادبي تاريخ خصوصا نوي مباحث رابرخپره كړل، چي په افغانستان او پاکستان كښې پښتو ژبي، ادب او تاريخ په ډگر كښې د پښتو ولمن ته ډېره معنوي شته مني ولوېده- د تحقيق په وده او پائينت كښې تحقيقي مجلو ډيره مهم كردار پاتي شوى دي دي چي د تحقيقي مضامينو او مقالو و چاپ ته يې لاره هواره كړه، د دې سره د پښتو اكېډمۍ پېښور، د علومو اكېډمۍ كابل او د پښتو اكېډمۍ كوتي له اړخه د ادبي تحقيق د چاپ مهمه پروژې تر سره شوي دي، خو د سندي تحقيق په ډگر كښې د پښتو څانگو بنسټيز رول دى- دغه روايت ورځ تر ابلي نور معنوي او معياري كيږي او دا هيله ده چي په راتلونكي كښې به د پښتو او نورو څنگورو ژبو د ادب تر منځ مقائسوي څېړني هم وشي او د پښتو ادب د بېلابيلو اصنافو تحليل او څېړنه به د نوي تحقيقي نظرياتو او تكنيكونو په درشل كښې تر سره شي-

حوالې:

1) Rahman, T. (2001). The learning of Pashto in North India and Pakistan: An historical account. Journal of Asian History, 35(2), 158-187.

۲) زيور، ډاكټر زيور الدين (۱۳۸۹هـ) پوهاند، د پښتو ادبياتو تاريخ لرغونې دوره، مهين خپرونډويه ټولنه، دريم چاپ، مخ ۴۰

۳) رښتين، پوهاند صديق الله، د پښتو نثرهندهاره، يونيورسټي بک ايجنسي، خيبر بازار، پېښور، مخ ۲۳

۴) صابر، ډاكټر شاه، صاحب (2015) د پښتو شاعري په وده كښې د تنقيد كردار، د اماراتو پښتو ادبي ټولنه مركز، دوبي، مخ ۲۹،

۵) رښتين، پوهاند صديق الله، د پښتو نثرهندهاره، يونيورسټي بک ايجنسي، خيبر بازار، پېښور، مخ ۱۴۷

۶) خټک، ډاكټر، راج، ولي شاه (1979) د پښتو ادبي تحريكونه پښتو اكيډمي، پېښور يونيورسټي، مخ ۴۵۲

۷) رښتين، پوهاند صديق الله، د پښتو نثرهندهاره، يونيورسټي بک ايجنسي، خيبر بازار، پېښور، مخ ۱۶۸

- ۸) خټک ، ډاکټر، راج، ولي شاه (1979) د پښتو ادبي تحريکونه. پښتو اکيډمي، پېښور يونيورسټي، مخ ۴۵۴
- ۹) همدغه اثر، مخ ۴۵۴
- ۱۰) هاشمي، سيد محي الدين (2010) د نثري ادب ډولونه ادبي ژانرونه، وخت خپرونډويه ټولنه، مخ ۱۱۵
- ۱۱) رښتين، پوهاند صديق الله، د پښتو نثرهندهاره، يونيورسټي بک ايجنسي، خيبر بازار، پېښور، مخ ۱۸۲
- ۱۲) هيواد مل، زلمی (2011) د پښتو نثر اته سوه کاله. دانش خپرونډويه ټولنه، دويم چاپ، مخ ۶۹۹، ۶۹۸
- ۱۳) صابر، ډاکټر شاه، صاحب (2015) د پښتو شاعري په وده کښي د تنقيد کردار، د اماراتو پښتو ادبي ټولنه مرکز، دوبي، مخ ۵
- ۱۴) ډاکټر زيور الدين (۱۳۸۹هـ) پوهاند، د پښتو ادبياتو تاريخ لرغونې دوره، مهين خپرونډويه ټولنه، دريم چاپ، مخ ۷۰
- ۱۵) کمال، ډاکټر محمد اشرف (۲۰۱۷) تحقيق او تدوين متن، سټی بک پوائنټ، مخ ۴۴